

232 . Zimnicea | Județ: Teleorman | Punct: Cetate | Anul: 2000

Anul: 2000

Cod RAN: 151987.02

Perioade: Preistorie, Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: Epoca bronzului, Hallstatt, La Tène, Epoca medievală timpurie, Evul Mediu

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Religios, ritual și funerar, Neatribuit

Autori: Mircea Babeș, Ion Pătrașcu, Daniel Spânu, George Trohani

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Județean Teleorman, Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Național de Istorie a României

Raport

Cetatea getică de la Zimnicea a fost semnalată pentru prima dată prin anii 1845 - 1846 de către Cesar Bolliac și August Treboniu Laurian. Mai apoi, în 1871, Cesar Bolliac face și primele săpături arheologice. Tot el, în zona din împrejurimi, pe "Câmpul mortilor", a descoperit 63 morminte. Toate aceste descoperiri au fost publicate în Trompeta Carpaților nr. 1010 / 1872 și 1137 / 1874, iar mai apoi Grigore Tocilescu le-a folosit în lucrarea sa Dacia înainte de romani, București, 1880, p. 552.

Săpături ocazionale, prin 1885, dar neprecizate în spațiu, au mai efectuat Dimitrie Papazoglu și D. Butculescu, iar în 1924 Ioan Andrieșescu.

Cercetări sistematice s-au efectuat abia în anii 1948 și 1949 de către un colectiv condus de către profesorul Ion Nestor. Cu respectiva ocazie, pe cetate, s-au săpat șapte secțiuni (I - VII), iar în necropolă șapte movile, dintre care doar cinci (C. 1, 2, 3, 6 și 7) s-au dovedit a fi tumuli.

După o întrerupere de aproape două decenii, începând cu anul 1966 și până în 1975, atât "Cetatea", cât mai ales necropola de pe terenul din împrejurimi au fost intens cercetate de către un colectiv condus de Alexandrina D. Alexandrescu. Pe "Cetate" s-au trasat și săpat, până la diferite adâncimi, secțiunile VIII - XVIII, care au vizat atât sistemul de fortificație - șanțul / șanțurile și "valul" de apărare, cât mai ales stratigrafia și complexele de locuire.

În ce privește S. XVIII, cercetată în anul 1975, ea a fost trasată pe mijlocul suprafeței ce constituie platoul Cetății, pe direcția E - V și având o lungime de cca. 100 m și o lățime de 2 m. Numerotarea carourilor s-a făcut de la E spre V, iar adâncimea maximă atinsă a fost de cca. -4 m. Stratigrafic, în partea centrală, s-au constatat multe urme contemporane și moderne - pământ adus, nivelări, gropi. Pe mijlocul secțiunii terenul este chiar mai ridicat datorită aducerii de pământ, mai întâi pentru substructura platformei unei barăci, iar apoi pentru plantarea unei borne topometrice. Depunerile de pământ, în special de culoare gălbuie, în această zonă, au o consistentă foarte mare. Sub pământul cenușos, recent, care constituie și pământul vegetal propriu-zis, se află un pământ negru măzăros, gros pe alocuri de cca. 2 m, cu urme de locuire medievală, care a distrus în bună parte nivelurile superioare de locuire getică. În acest pământ, spre capătul de E (c. 4,5 la adâncimea de -0,34 m), unde are o culoare brun-roșcată închis cu puncte de chirpic, a fost descoperit, în 1975, un AR din Dyrrachium trecut prin foc.

În adâncime, stratigrafic, urmează nivelări, diverse pământuri cenușoase și castanii cu urme de arsură și chirpic ce constituie nivelurile de locuire getică. S-au identificat câteva gropi, iar în partea de V și bordeie. Urmează un pământ castaniu cu vagi urme de locuire din prima epocă a fierului (Hallstatt) și epoca bronzului, iar apoi humusul antic, de culoare galbenă.

Din materialele recoltate se remarcă două oale-căni medievale, un vârf de săgeată getică din fier și numeroase fragmente ceramice provenind din vase clopot, borcane, străchini și castroane. Ceramica getică este lucrată atât cu mâna (predomină) cât și la roată. Formele sunt caracteristice sec. IV - III (în special) și

sec. II a.Chr. Trebuie menționat și un fragment de unealtă din silex datând din epoca bronzului.

Informații suplimentare online

[Raportul 1190 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
